

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

5. ÅRGANG

1. JULI 1933

NUMMER 13.

Misjonsnytt fra India og Kina

INDIA

24.—5.—33.

Elskede nådesosken, fred i Jesus!

«Men fredens Gud, som i kraft av en evig pakts blod førte farenes store hyrde, vår Herre Jesus, opp fra de døde, han gjøre eder fullt dyktige i all god gjerning, så I gjør hans vilje idet han virker i eder det som er tekkelig for ham ved Jesus Kristus, han være ære i all evighet! Amen!

Priset være Herren, han er mektig til å dyktiggjøre den enkelte av oss så vi må fullføre hans gjerning og gjøre hans vilje i all!

Tiden er allerede langt fremskredet siden vi sist skrev vårt almindelige brev til dere, våre elskede venner der hjemme. Det er på fjerde måned så det er nok på tiden at vi skriver igjen. Dager går og kommer og tiden flyr så fort, og en ønsker ofte at dagene var lengere, da det er så meget som skal utrettes.

Under den forløpne tid har Herren gitt oss mange herlige anledninger å vidne om ham og han har stadfestet med sjæles frelse. Halleluja! — For en tid siden tok vi en tur utenfor Bangalore, en 16 mil. Der er en stor fruktplantasje som tilhører en skotek mann. Vi hadde hørt at hans hustru var bengalsk og at de var uten Gud. Vi blev mottatt med megen gjestfrihet og Gud åpnet hjerter og ga en herlig anledning til å vidne om Jesus for fire bengalske kvinner der. De var alle hinduer og uvitende om frelsens vei, skjønt de har levd iblandt navnkristne i over 25 år. De var så strålende da de fikk høre sitt morsmål igjen. De har vært her i syden i 15 år og kun hørt sig språk fra andre en gang. Da jeg spurte om de hadde hørt om Jesus så kom tårene i øinene og en av dem svarte: — For mange år siden hørte vi litt om ham, men hvem bryr sig om oss her ute i ødemarken.

De lyttet med stor interesse til fortellingen om Jesus og der var en hunger i deres hjerter som alene han kan fylle. Sønnene og en datter som jo er angloindiske, har hatt sin utdannelse på kristne skoler, men de var ukjente for det evige liv, og moren var holdt i uvitenhet, likeledes hennes søster og brorøstre. De var holdt i bakgrunnen og behandledes mer som tjenere enn som mor, tante og kusiner. Sist fredag var tre søstre som har bodd hos oss en tid, og Arnold, en tur der ute igjen og jeg sendte med dem et evangelium, Jesu liv og I korsets skygge, for de unge kvinner å lese for de eldre som ikke kan lese. Be at Guds And må levendegjøre

Brev fra Desmond og Olga Schult

ordet for deres sjeler og føre dem ut av mørket til Guds underfulle lys. Under påskeuken leide vi et teit og sammen med to frie brodere hadde vi en ukens vekkelsesmøter. Gud ga oss en underbar tid. Mange kom ut på møtene og vi hadde den store glede å lede dyrebare sjeler til Herren Jesus og andre søkte Andens fylde. Har siden også fått se sjele bøie sig for korsets fot. Må de bli bevart og brukt av Gud til mange andres frelse. Det gir kraft i kampen å se syndere søke frelse.

Gud har gitt underbar styrke så jeg har vært istand til å både forkynne ordet samt være med å spille og syng. Skuer fremdeles opad for hel utfrivelse fra sykdom og for br. Desmond, han er jo i stadig virksomhet, men har smerter nu og da. Str. Hulmen har også vært skral i de siste uker, det er nok nyrene som er i uorden. Hun er bedre nu og vår bønn er at hun må bli helt frisk og få styrke og lære språket

snart og bli et lys her i mørke India.

Snart er høstens tid forgangen, tjenerne fra marken vender hjem. Mesterens vel gjort! vil hilse mangen, måtte jeg få være en av dem.

Motta så våre beste hilsninger og takk for alt i Jesu navn.

Eders i Jesus hengivne
Br. og str. Desmond.
24 Richmond Rd., Bangalore,
India.

Peking.

Det er som om Kina står overfor en landsvekkelse. På flere steder brenner vekkelsens ild i lys lue; innenfor allø samfund faller Guds And og mirakler skjer som på apostlenes dager. I Peking skal det i de siste par måneder være blitt frelst over 1000 sjeler, skriver søster Ida Andersen hjem i en korrespondanse.

KINA

6.—4.—1933.

Kjære venner!

— mine øine har sett din frelse, som du har beredt for alle folks åsyn, et lys til åpenbarelse for hedningene.

Luk. 2, 30—32.

Halleluja, jeg kan gjøre Sincos anførte ord til mine, jeg vet at min gjenløser lever og erfarer at Jesus gjør det lyst i deres hjerter, som mottar ham.

Søndag blev to unge menn døpt. Dagen efter hadde vi også møte og den ene av dem — broder Chang — blev da døpt med den Hellig And. Broder Chang går på en skole og hans kamerater hørte at han var døpt. Da han mandag aften sa, at han vilde gå til møte, spottet hans medstudenter ham og sa, at han ikke fikk forlate skolen for han hadde rokt en sigarett. Br. Chang nektet å roke. Kameratene brukte da sin makt og det blev til en ren kamp.

Tilslutt fikk urostifterne puttet en brennende sigarett i hans munn. Vår unge bror røkte slett ikke. Kameratene tillot ham dog å gå. Vi hadde i disse dager fellesmøter med et par andre forsamlinger. Mandag var møtene hos oss og vi hadde således flere misjonærer og innfødte til hjelp. Vi hadde et herlig møte. Br. Chang blev opfordret til å be om den Hellig Andes dåp. Under bønn kom han til å tenke på, at han hadde hatt denne sigarett i sin munn; han blev anfektet og redd for at han nu ikke var ren og at den Hellig And således ikke kunde falle på ham. Han utøste sitt hjerte for Herren og bad inntrengende. Jesus åpenbarte sig da synlig for ham. Br. Chang så Herren komme hen til sig. Jesus var iført en hvit kjortel, så lang at den skjulte hans føtter. Br. Chang utrakte begge sine armer og omfavnet Herrens føtter og sa: Herre, Herre, Jesus la sin hånd på hans hode. Broderen falt da avmektig bakover og blev liggende slik en tid, mens vi som stod omkring hørte ham høilydt prise Gud og tale i tunger.

Det er stort at vi midt i all uro i folkehavet kan ha vårt lille Betania og samles i Jesu navn. Tross krig noen mil herfra og rykter om krig har vi våre møter som sedvanlig og Jesus kommer fremdeles inn ad lukte dører og lyser sin fred over sine barn.

Venner, hjelp oss i arbeidet for å bringe kineserne evangeliet. Jeg føler savnet av en fast innfodt evangelist. Jeg har visstnok hjelp på møtene, men det er så utilstrekkelig. Min hjelper har kun søndagene og aftene fri til evangelisk virksomhet.

Jeg har nylig fått forespørsel fra en yngre evangelist og hans hustru. De var ifjor elever ved bibelskolen her i Peiping og broren kom da en tid hver søndag og hjalp oss og jeg satte stor pris på hans hjelp. Han var en alvorlig arbeider og en bonnens mann.

Bed inntrengende for oss, at Guds vilje må skje. Be om at vi må forstå de gode gjerninger. Gud forut har lagt ferdig og at vi må vandre i dem. Efes. 2, 10.

Om noen blir minnet om å støtte vårt arbeid, så er min kasserer Gerda Siqueland, Rosenborggt. 1, Oslo.

Eders søster

Olga Schult.

47 Hsiao Ch'eng Hsiang,

West City, Peiping,

China.

Vekkelsesbud fra den vide verden

Kina.

En misjonær meddeler at underbare ting har skjedd i den senere tiden i Shantung. Han sier aldri å ha hørt en så intens bønn om gjennemgripende vekkelse blandt befolkningen. Herren har også begynt å svare på bønnene, idet hundrevis av sjeler er blitt frelst i flere nærliggende byer. Tsinin har hatt en underbar besøkelsestid, likeså byen Tsinan og et femti-tall studerende har funnet frelse ved et universitet i Shantung. Underbare møter holdes, hvor ilden brenner og hverken predikanter eller lærere kan gjøre tjeneste, uten man må legge møtene helt og holdent i den Helligands ledelse.

Afrika.

I Øvre Nigeria, Afrika, blev en ungdom av Herren uttatt til vidne, han forlot sitt arbeid for å vidne om Jesus. Det blev vekkelse der han dro frem og flere hundre har kommet til tro på Jesus Kristus. — Tusenvis av avgudsdyrkere har brent sine guder og muhamedanere har forlatt sin tro. Den lille håndfull misjonærer som finnes i dette distrikt står overveldet overfor denne situasjon. 60 nye utstasjoner har vokset opp og en enkelt evangelist har optil 14 byer som sitt arbeidsfelt. Antallet av møtebesøkende er omkring 1000 ved de fleste tilfeller.

India.

«The King Herald» meddeler, at Wesleyanske misjonen i Hyderabad under det forløpne år har hatt stor fremgang, idet ca. 1400 personer er blitt omvendt og døpt. Vekkelsen pågår fremdeles og sjeler frelses og fornyes.

Russland.

«The Pentecostal Testimony» meddeler, at vekkelsen tross alt utbredes stadig mer i Russland. Evangelister og predikanter blir satt i fengsel, men verket fortsetter, optas av nye og fordobles. Noen troende, som det er lykkes å flykte fra Russland, meddeler at det er omkring 70.000 åndsfylte troende og at dette tal er stadig stigende. Møter og dåps-handlinger foretas i stilhet og ofte efter mørkets frembrudd.

Rumelia.

Evangelist Eugen Boder rapporterer om en velsignet vekkelse i Rumelia. Siden 1923 har over 250 pinseforsamlinger kommet til, som tilsammen utgjør et tall av ca. 5000 lemmer. Vekkelsen fortsetter, sjeler frelses og Guds barn blir døpt i den Helligand.

Sverige.

Under Ev. Fosterlandsstiftelsens årsmøte blev det opplyst at Gud har gått mektig frem i Skel-

leftå-bygden.

Soldathjemmets forstander, Ahnquist, i Umeå, meddelte at ca. 1000 personer bare i Skellefteå-bygden under vinteren og våren har overgitt sig til Gud. Det var en vekkelse hvor syndserkjennelse og frelseshov var utmerkede kjennetegn, men også at Gud formår å gi fred til fredløse hjerter. Hele byer er blitt omvendt til Gud. Danseplassene er forlatt og bønn og glede i Gud er kommet istedet for verdslig glede og fornøielse.

Da man spurte om omvendt arbeider, som for var kjent for sin store gudleshet, men nu var kommet med i de troendes rekker og står som leder for virksomheten i sin hjembygd, hvor mange som var blitt omvendt til Gud, svarte han: «Når vi var kommet til 400 sluttet vi med å regne».

Vi forstår herav at Herren besöker sitt folk, meddeler «Miss.-Facklan».

Sudan

har vært en tung misjonsmark men nu kommer folket i tusenvis for å høre. En misjonær holdt nylig et friluftsmøte for 4000 mennesker. 90 prosent av skolene drives av misjonen som på denne måte får god anledning til å virke for evangeliet.

Herrens egen

Av Voice

Herrens egen — o, så trygg!
 Innan Hans øgonsten du är.
 Somen fara kan dig finna,
 ingen ondska kan dig hinna,
 du är gömd, Han har dig kär.

Herrens egen — o, så trygg!
 Innanför blodstruken dörrträ
 vilar du, och nåden flödar,
 ej du nås av mörkrets död.
 Du är Hans — Hans egen vän.

Herrens egen — o, så trygg!
 'O, jag ser Hans blickar blott
 nu, som under flydda åren,
 se på namnet, se på såren —
 Herrens egen — trygga lott.

Herrens egen — o, så trygg!
 Vart i världen än Han leder,
 Han bereder väg för stegen,
 Han ger växt på åkretgen
 där du sår, Han allt bereder.

Herrens egen — o, så trygg!
 Du är Hans, som själv är livet,
 Hans, som har all makt på jorden
 Hans, som himlars kung är vorden
 «Namnet» på Hans hand står
 skrivet.

(Mis.-Fack.)

VENNESTEVNE
 avholdes på Lierstranden,
 Drammen, søndag den 30. juli.
 Thv. Johansen, Abner, Theofi-
 lus og musikken fra Askim
 deltar. Muligens E. A. Nord-
 quelle.
 Venner fra fjern og nær inn-
 bys hjerteligst.
 For vennene
J. Hogstad.

VENNESTEVNE
 holdes i Betania, Rygge, søndag
 den 6. august.
 Møter kl. 11, 3 og 7. Sang-
 og musikkvennene fra Askim
 og flere tilreisende predikende
 brødre deltar.
 Kaffe, melk og mineralvann
 fåes kjøpt.
 Velkommen!
 For vennene:
Hans Utne.

STEVNE.
 Om Gud vil avholdes venne-
 stevne i Honningsvåg, Finn-
 mark, søndag og mandag 2. og
 3. september. Predikende brø-
 dre og andre tilreisende ven-
 ner bes melde sin ankomst til
 brødrene urmaker N. Pedersen
 og L. Thomassen, eller under-
 tegnede.
 Stevnet begynner lørdag.
 For vennene
Joh. Larsen.

«Misjons-Røsten»s kommisjonærer

- Goteborg, Sverige: J. O. Strøm.
 Askim: Henry Dahl.
 Aasheim, Hurum: Thorleif K. Amundsen.
 Arendal: K. Iversen.
 Aspedammen: Johan Nordgård.
 Bergen: Frk. Hansine Gjertsen.
 Breivikbotn: og på reiser: O. Gamst.
 Dal st., Eidsvoll: Baker T. Johnsen.
 Drammen: Postekspediter Einar Gulbrandsen.
 Fredrikstad: Hagemann Kristiansen, Trosvik.
 Halden: Elias Olsen, Elverhøi, Berg.
 Haugesund: Bolette Alfsen, Øvre-regt. 114.
 Hobøl: Hanna Rygge, Nygård.
 Jevnaker: Arne J. Brorson.
 Kistrand, Porsangerfjord og på reiser: evang. Kristian Skipperud.
 Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennesland.
 Møsterhamn: Chr. Størksen jr.
 Mjøndalen: Arnt Gundersen.
 Moss: Josef Olsen, Helgerødgt. 10.
 Nersnes: Joh. O. Johnsen, Slemmestad.
 Oslo: Karoline Christiansen, Solheimsgt. 2., Charsten Blegberg, Konowsgt. 21, III.
 Rygge: Olav Gundersen, Huseby.
 Storsteinsnes, Balsfjord og på reiser: Evang. Henrik Eilertsen.
 Saltnes, Råde: Harald Skovly.
 Svelvik: Ragnvald Volden.
 Ski: Josef Dammen.
 Sætre, Hurum: Sigrid Abraham-
 sen.
 Slemmestad: Joh. O. Johnsen.
 Tofte, Hurum: M. Roås.
 Volda, Sunnmor: M. Stove.
 V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Moger.
 Bladet kan bestilles og kontingen-
 tenten betales til ovenstående.

Derved spares porto.

SPREDTE FELTER

Askim

Nu er stevnens tid inne og mange gleder følger i deres fotspor, ti det står skrevet at da Paulus så broderne fatted han mot. Derfor glæder vennene sig når venner kommer til deres stevne. Dette vet jeg av egen erfaring.

Første pinsedag drog min hustru og jeg sammen med 7 andre søsken fra Oslo til stevnet i Askim.

I Ebenezers var det fullt hus. Jeg sa ved innvielsen at det blev for lite til stevner og det viste sig nu. Vi satt som sild i en tonne. Det var venner fra Drammen, Lier, Sætre, Bergen, Oslo og flere steder. Alle hadde et mål og det var å ophøje ærens konge som har frelst oss med sitt dyre bare blod. Halleluja! Det var 3 møter om dagen. Til det første møte kom vi forsent. Men eftermiddagsmøtet blev godt. De som hadde noe godt å si om Jesus var ferdige til å vidne og det var ingen opfordring «som noen har for skikk». Seirshelten fra Golgata var i spissen. Vi sang nr. 564. Så leste br. Josef Karlsen Heb. 4, 1—11. Derefter bønn og sangen 221. Så sang koret to sanger. Så stod vår unge br. Nik. Søgaard op. Han og hans bror var i Mysen med bil og så kom de på stevnet. De vilde være blandt de hellige. Han fikk et budskap i tungen med disse ord: «Jeg ga mitt liv for eder. I kan ikke få liv av andre, men jeg har liv i overflod. Ta i mot.» Så sang str. Anna Søgaard «Du min Frelser dig jeg elsker» o. s. v. Så talte Herren igjen alvorlig til sitt folk. Br. Moger stod op og sa bl. a.: «Det kommer i min erindring ting som Herren lot mig opleve for noen år tilbake på en pinsedag. Som den gang skal vi også idag ha utbytte. Sjæles frelse og hærvelsningens strømme. Han leste Es. 25, 6—7 og Salm. 122, 5. Der var stoler satt frem som kalle domstoler, men Herren har også satt frem en annen stol, «nåde-stolen». Jeg satte mig der og derfor tilhører jeg den jublende skare, Salm. 89, 16.

Derefter talte br. Thv. Johansen for kollekten og vi sang sangen nr. 376. Br. Jakobsen leste Efs. 3. Han sa: All berøring med Guds ord er livsfarlig for «gamle Adam». Flere vidnet om gleden over å være frelst. En br. fra Spydeberg vidnet om hvordan hans sønn var blitt helbredet fra tuberkulose ved bønn. Gud er god. Br. Alvim, Spydeberg, Lund, Moss, Lars Lervik, Onsoy, Gundersen, Rygge og flere vidnet. Br. Ersrud sang og vidnet om Salm. 8, 3. Jeg fortalte om en samtale mellom endel småbarn jeg hørte en søndag morgen i Brogt, Oslo. De talte om hvad som var det skjønneste her på jorden. En liten gutt mente gull, en pike diamanter. Så sa en liten pike: «Jesus er den skjønneste». «Du har rett, min pike,» sa jeg. «Jesus er den skjønneste». Piken fortalte at far og mor hadde lært henne å kjenne Jesus og så hadde hun hørt det i søndagsskolen.

Så var det en liten hvile og neste møte begynte med sangen nr. 1.

1. En br. leste Salm. 25, 14 og 1. Joh. 1, 3. En søster sang: «Fra Golgatas høider der høstes et rop.» Derefter stod br. Falck frem og leste 1. Tim. 1, 12. Så kom et budskap i tungen og tydnissen. Herren talte om sitt smære komme og om å være beredt og våke. «Bølgene bruser og havet er i opror. Men — løft eders hoder, ti jeg kommer, sier Herren. Gi akt på Herrens ord og I skal leve.»

Aftenens møte var enda varmere enn eftermiddagens og vi folte at Herren var i sitt folks midte. Det stod frem 3 små gutter fra nabobyen Mysen. De var fra 7 til 10 år. De leste av Herrens ord. Den minste Apenbaringen 21. Korrekt og tydelig så mange blev forundret. Den annen sa: Jeg kan takke Gud for frelse. Han frelst mig i mine barnedomsår. Det blev jubel uten like. Så kom en gammel br., Ditlef Kristoffersen, frem og priste Gud, fordi han hadde reist ham ut om fra sykdom. Så sang noen unge fra 38: «Ta din byrde og bring til din Gud og legg den der.» Str. Finden fra Oslo med mange flere vidnet om Gud, men plassen blir for liten.

Mange reiste hjem, men jeg blev til dagen efter og det kom nye venner. Blandt andre Ingvaldsen og han var ikke sen med å fortelle om Herrens storhet. Br. Thorvald Johansen leste Salm. 123, 1—2. Derefter bad vi for noen syke at Herren måtte reise dem op. Br. Ingvaldsen talte over Luk. 1, 30 og Ap. gj. 2, 39—40. Om engelen og Simons budskap til Maria. Om at han skulde være stor og et sverd gjennomstige Marias hjerte. Begge deler gikk i oppfyllelse. En br. talte i tungen og av tydnissen var en setning: «Han sendte sin Sønn for å frelse det som var fortapt. De som sitter i mørke skal se et stort lys. Ja, alle skal se ham, også de som har gjen- nemstungnet ham». Br. Gunnestad som også var tilstede vidnet om Josef. Det var mange som vidnet. Ja, de kappedes om å ophøje ham «som min sjel elsker». Det var også megen sang, men tiden gikk fort og vi måtte reise.

På gjensyn! lod det da vi reiste og vi svarte: Ja, på gjensyn om ikke før så i himmelen.

Broderlig hilsen

Herm. Zeller,
 Oslo.

Stevnet i Skiptvet

Søndag 25. juni holdtes venne-
 stevne i Øvre Skiptvet. Dagen op-
 randt med det prektigste vær
 man kunde tenke sig — riktig et
 stevnevær. Mange strålende og
 fornøide ansikter møtte oss ved
 ankomsten til Ødegård, hvor stev-
 net holdtes. Det så ut helt fra be-
 gynnelsen av som stevnet skulde
 bli vellykket — hvad det også
 blev.

Av predikende brødre var det
 en hel skare: Ledang, E. Falk,
 Ruben Dammen, Hans Utne og
 Arthur Cornelius, som a'le frem-
 bar budskapet om Herren med
 iver og glød. Foruten disse del-
 tok også mannsmusikken fra
 «Eben-Eser», Askim med sine fri-
 ske åndelige sanger, som uten
 tvil vant inngang i manges hjer-
 ter. Ja, en hel skare av brødre og

spøtere var med og ophøiet Her-
 ren.

Første møte var kl. 11. Kl. 3
 eftermiddag drog vennene ned til
 vannet, hvor det blev holdt et
 kort møte og noen unge venner
 blev begravet med Kristus ved
 dåpen til døden. Deriblandt var
 var også en datter av avdøde br.
 Kiserud. Herren var nær og vel-
 signet.

I aftenmøtet klokken 6 deltok
 flere av brødrene. Blodets evan-
 gelium blev forkynt med salvelse
 og kraft.

Stevnet skal sikkert bære fruk-
 ter, ti det herlige Guds ord har
 spiret i sig. Muligens det var
 noen som fikk sting i sitt hjerte.
 Måten neden drive dem til påka-
 lelse av Herren. «Be for dem! La
 det lykkes at mange blir innhø-
 stet i denne tid.»

S. T. Frøber.

Elsker eders fiender

Under den siste verdenskrig
 led armerne mere enn noe annet
 folk. Omtrøtt halvparten av
 befolkningen blev nedslæbet sies
 det. Og det gis mange eksempler
 på utholdenhet i tro og virksom-
 het i kjærlighet.

Her er et av dem:

En tyrkisk officer deltok i å
 røve og ødelegge et armenisk
 hjem. En gammel far og mor og
 deres sønner blev tatt med makt
 ut av huset og skutt med kaldt
 blod, og detrene gikk til soldate-
 ne. Den eldste av dem, 20 år
 gammel, fikk rømme til en leir,
 hvor armeniske flyktninger blev
 beskyttet av de engelske. Sam-
 men med mange andre lignende
 piker fikk hun lære sykepleie, så
 hun kunde pleie sine egne lands-
 menn og kvinner som lå syke.

Hun utførte sitt arbeid meget
 godt. Om kort tid blev hun for-
 flyttet til et hospital hvor tyrki-
 ske fanger blev pleiet. Dag og
 natt arbeidet hun trolig i syke-
 værelset. Den første natt fikk
 hun et glimt av den officer som
 hadde ødelagt hennes hjem og
 drept hennes kjære. Hun kunde
 neppe tro sine egne øine og un-
 dersøkte det nøie. Jo, det var
 han som hadde forvoldt henne og
 hennes kjære så usigelig sorg og
 lidelse. Hun falt på gulvet av
 forferdelse, men reiste sig igjen.
 Der lå han, som hadde drept hen-
 nes kjære foreldre og brødre og
 ruinert hennes hjem, døds syk.
 En ond tanke opstod i hennes
 hjerte, men hun fikk kraft til å
 kvele den straks. Officieren var

så syk, at hans liv hang i en tråd.
 Hvor lett det vilde ha vært og
 bragt ham ut av verden. Men i
 stedet pleiet hun ham på den be-
 ste måte, så han blev ganske
 frisk igjen til legens store foru-
 dring og glede. Hun tilstod efter-
 på at hun hadde gjenemgått den
 hårdeste kamp i sitt liv. Da offi-
 cieren var kommet til krefter,
 fulgte legen henne til ham og
 sa: «Denne pike har De å takke
 for Deres liv. Uten hennes pleie
 vilde De ha vært død.» «Jeg har
 nok møtt Dem før,» sa officieren
 til henne med et dødblekt ansikt.
 «Ganske riktig, vi har møtt hver-
 andre.» Da legen hadde fjernet
 sig, så han ikke kunde høre ham
 tale, sa han til piken: «Men
 hvorfor drepte du mig ikke?»
 Hennes svar led så: «Fordi gru-
 somhet ikke overvinner grusom-
 het og voldshandling ikke frem-
 bringer mildhet og kjærlighet.
 Jeg er en efterfølger av Jesus,
 som sier: Elsker eders fiender.
 Det er min religion.» Officieren
 lå stille en stund. Derpå sa han:
 «Jeg visste ikke at det fantes en
 sådan religion. Er det din religi-
 on, så fortell mig mere om den,
 jeg vil gjerne ha den.» Natt efter
 natt i flere måneder underviste
 hun ham i den religion som gir
 kraft til å elske fiender. Og frem-
 for alt underviste hun ham om
 Jesus som kom til verden for å
 frelse syndere og som bad for
 sine fiender.

Her ser vi religionen omsatt i
 handling. Gud gi det samme kun-
 de sies om oss alle som bærer
 kristennavnet.
 Fortalt av legen ved det hospi-
 tal hvor piken arbeidet.

Så nær og dog — —

Dikteren Longfellow tillegger
 den berømte kunstner Michel An-
 gelo følgende ord: «Så nær døden
 — og dog så langt fra Gud.»
 Forferdelig er det efter et langt
 liv å måtte utsi sådanne ord. Og
 dog, hvor er det almindelig, at
 mennesker opsetter å bli frelst —
 inntil deres siste stund. Idag — i
 dette øieblikk — står Frelseren
 ved ditt hjertes dør og banker
 og ber: Lukk op!

HUSHOLDERSKE

troende, helst litt eldre, får plass
 hos liten familie hvor husmoren
 er syk. Henv. G. Iversen, Bede pr.
 Sarpsborg.

Vennestevner.

Venner fra fjern og nær innbydes hjertelig til følgende stevner i Troms fylke:
Søndag 2. juli på Stortenes, Balsfjord, i forsamlingslokalet «Betel».
Søndag 9. juli: Strømmen, Rossfjord i forsamlingslokalet «Eben-Ezera».
Begge stevner begynner lørdag.
Man innmelder sig for Rossfjords vedk. til Soren Eriksen, Strømmen, Rossfjord.
For Balsfjords vedk. til Nils Tolleson eller til undertegnede.
På vennene vegne
Henrik Ellertsen.

Bethel, Ski.

Vennestevne søndag 23. juli.
Begynner kl. 11. Alt Guds folk innbyes. Evangelister som ønsker å delta, bes melde sig i god tid til C. Dahl eller O. Aas, Ski.

Vennestevne

holdes på Bødehuset, Asheim, Hurum, 2. juli. Møter hele dagen fra kl. 11 fm.
Kaffe, melk og mineralvann fåes kjøpt på stedet.
Alle er velkomne til Jesu navn.

Stefanus

Ap. gj. 6-7.

Navnet lyser med strålende glans. Det er martyrnævnet. Alltid forenet med tanken på å sette livet til det himmelske budskap.
Han var en heit. Han er et eksempel. Han vinker og kaller oss: «Følg mig!» Han gikk jo i Lamets spor.
Også for oss unge er han et manende forbilde.
Er fortellingen om en som døde under stenkast, noe for den som er ung? Er det ikke livet ungdommen skal forberedes til — og skal ta fatt på?
Jo, men her er liv som fører til dod.

Falske vidner. Javisst, det var likt dere! «Dette menneske!» Kjenner du tonen fra forheret på Herren?
Den største ære vises dig idag, Stefanus! Du får følge din Herre så tett inntil som mulig.
«Vi har hørt ham si at Jesus skulde bryte ned templet og —». At de skulde være ned til å benytte dette nu igjen!
Mot sannheten har de intet å stille — uten lovn. I kampen mot Kristus må menneskene alltid ty til lovn.

II.

Hans ansikt strålte. Fiendene fikk se en engels åsyn den dag. Det var vel første gang Saulus så Herrens herlighet. Den var det som gjenspeiledes i Stefanus' trekk.
Forsvaret. Med lysende, forklaart åsyn prediker han for dem. De får en drøi part av «Det gamle testamentet».

Det kan gå an. Men slutningen: den likefremme og personlige anvendelse? (Anvendelse av ordet vil vi ikke ha, sier mange også nu).
«Han som I har forrådt og har myrdet!»
Det stikker i hjertet, så de skjærer tenner mot ham. Slik virker sannheten nu igjen, dessverre. På gjerningene dømt, det er for hårdt. De bøier sig ikke.

Stefanus er ferdig med dem. Han ser op. Ufravendt, fylt av Anden.
Han forteller hvad han ser, det som Herren viser sin tro tjener nu på slutten: den åpnede himmel og Jesus i Guds herlighet. Dette som er verd hans blod.
Dette syn er et ja og amen fra det høie, et svar og en besegling på det nys avlagte vidnesbyrd for fiendene.

Det øker Stefanus' frimodighet. Han har prediket himlene åpne! «Se, jeg ser — himlene åpne og Menneskesønnen stå —».
De kan nesten ikke la ham fullende denne setning. Med høyt rop i rasende forbitrelse stormer de inn på ham og sleper ham bort.
«Menneskesønnen!» Dette forhatte navn. Deres offer for litt siden. Hans blod er ennå ikke vasket av deres fingrer nesten.
Han i Guds herlighet! Han, den forbannede, den korsfestede. Skal de tro dette syn, da er det enbetydende med at de må tilstå sin ugjerning mot Jesus — og mot Stefanus.

Nei, aldri! De stopper til sine ører og skriker: Sten ham! Sten ham!
Stenene faller tett på martyren. Han løfter fremdeles synet opad til det himmelske. Han ber.
Han ber til Jesus: «Ta imot min ånd og tilregn dem ikke denne synd!» Tenk, det var det siste: nåde for dødlene.

Jesu hjertelig.
Himmelsynet ga ham frimodighet til å be om mottagelse i de evige boliger og ga ham kjærlighet til hans fiender.
«Bed for dem,» sa jo Kristus. Stefanus var ikke adventist, han la sin ånd i Jesu hånd, var viss på at den havnet i himmelen. Ikke ned i graven.
Jesus stående der oppe, det var for hans skyld, derfor frimodig og full av håp.
Hans forgjenger og forleper kommet dit, så og han på vei nu.

Han er den første som lyder Jesu kall: «følg mig!» i den forstand. Han bløder sig tildede for sin tro. Det blev ham «undt ikke bare å tro, men og å lide,» som skrevet står.
Midt i dødens «gru» efterlater han menigheten i verden som testamentet dette freidige utrop likesom: Jeg går til Gud i Jesu navn, for Jesu skyld!

Og forfølgerne, morderne, hører alle sitt livs dager hans siste ord, det gjelder dem, han ber for dem: «Tilregn dem det ikke!»

Det siste han sier til himmelen, er: Jeg kommer. Det siste til oss: Kom efter. Til bedlene: Der er nåde.

«Jeg vet mig en søvn i Jesu navn,» den salmen var ukjent da, ikke født enda. Men vilde det vært upassende om de sang den ved martyrens bære?

Nei, for han sov inn, står det. Mildt og stille, fredfullt. Tross stenregn og gapende sår.

En himmelsk og salig død. Jo, kristendommen er noe — både i liv og død. Det viser sig at vi har en Herre som råder i livet og døden, fordi han døde og opstod.

Stefanus — det blodige vidne, er et levende bevis for det i sin død; såvel som i sitt liv. Han døde for Jesus, fordi Jesus døde for ham.

Sover du, Stefanus? Bare et øieblikk. Jeg «våkner glad hos Frelseren der hjemme og ser hans åsyn smile som mine synder bar.»

Gud vekker ham, den seirende troshelt.

Simon Duun. (Budb.)

Ta tid til bønn.

Du som har travelt i ditt hjem, og som har så mange plikter å oppfylle, tro ikke at du forsømmer noe hvis du tar dig tid til en stille stund inn for ordet og bønn hver dag. Måske det vil virke på dig de første dager som om det gikk ut over opvarning og gjerningen, — tro det ikke, for du vil få en helt anderledes ro og hvile over dig og ditt arbeid, og din tid vil strekke godt til allikevel, og ikke det alene,

men med den som ikke bekymrer sig, men i alle ting kommer from for Herren med sine begjæringer og ønsker i bønn og takksigelse, følger stor glede, og Guds fred fyller hjertene og tankene, og det er gitt, at man arbeider meget bedre i denne stilling enn når man er sort av bekymringer.

Levende brever

Verden sier til oss kristne: — Om I vil ha oss til å tro syndsforliatelsens evangelium, så vis ved et hellig levnet, at I virkelig har syndernes forliatelse. Det er fordringen, verden har til Guds menighet idag. Det er verdens utfordring til de kristne.

Kan vi møte den? Og møter vi den?
Kan vi ydmyg og dog frimodig si til verden: «For at I kan vite at menneskenes sønn har makt til å forlate synden, så se på oss?» — Kan vi befriet fra syndens slave-ri vandre således blandt menneskene at de må erkjenne at Jesus har frelst oss? Er vårt liv en utfordring til verden, som den ikke kan møte, et bevis på Kristi tilgivende, forløsende og frelsende makt?

«I er jorden salt,» sier Jesus til sine disipler. Du, som kaller dig en Jesu discippel, se her din hoi-

bestemmelse. Du er bestemt til å være salt i de omgivelser, du lever i. Du er bestemt til å leve slik og tale slik at ditt liv og din tale motvirker forråttelsen i ditt hjem og din om- nelsen i ditt hjem og din om- gangskrets og gi de mennesker du kommer i berøring med smak for de evige ting, så de begynner å lengte efter den verden, du står som representant for.

Uttfyller du din bestemmelse? Lyser ditt liv så dan av himlens herlighet, at mørket dommes derav? Ander din tale slik av himlens rene, hellig- luft, at råttenkapen ikke tør våge sig frem i din nærhet? Er din tale om de himmelske ting med ynde, krydret med salt, så mennesker ved å høre på dig får smak på disse ting? Hvilke hjerteransakende spørsmål! Hvis du svarer nei, eller hvis ditt liv svarer nei på disse spørsmål, så ut- fyller du ikke din bestemmelse.

Dette må bli anderle- des. Ti salt, som har mistet sin kraft er det unyttigste av alt. Det duer ikke til annet enn å kastes ut og tredes ned av menne- skene.

Hvor forferdelig om det skulde bli din lodd!

Der er dem som strer ut og får ennu mer, og det er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom
Ordspr. 11, 24

- Kina.
F. O. SHRODER: A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.
STR. DØRUM og KARLSEN: Janette Bruu, Welthausgt. 10, Oslo.
HELG LUNDEBY: Jul. O. Lind, Moss.
RUTH PEDERSEN og ESTER PETERSEN: Th. Wessel, Nordstrand.
JENS FJELD: K. Aarmo, Ski st.
OLGA SCHULT: Gerda Sivgeland, Rosenborggt. 1, Oslo.
ALFHILD BJERVA: Thoralf Andersen, Sorligt. 15 I, Oslo.
SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN: Th. Wessel, Nordstrand st.
M. PAULSEN og IDA LORENTSEN: Misjons-Resten, Sarpsborg.
TORKILD RASMUSSEN: Jul. O. Lind, Moss.
BERNHARD NILSEN: Niline Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.
ASTA THUEN: Edith Olsen, Solhelmsgt. 1 a, Bergen.

- Mansjuria.
MARTIN KVAMME: Misjons-Resten, Sarpsborg.

- Afrika.
INGRID LØKEN: S. W. Bjertnes, Tåsenveien 36, V. Aker.

- HILMA HERMANNSEN: Ole Krogstad, Soll, Rælingen.
MARGIT HARALDSEN: Henrik Johansen, Levenskioldsgvt, Lilleaker pr. Oslo.
HANSINE NESFOSSEN: Constanse Nestdal, Solhelmsgt. 40, Bergen.

- MARTHA KVALVAGNES: Anna Næsadal, Sydnessmug 6, Bergen.
DEN NORSKE KONGOMISJON ALB. M. CHRISTIANSEN: Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

Argentina.
BERGER N. JOHNSEN: H. H. Senatze, Otterholdt, Ba. Telemark.

- India.
ANNA JENSEN: Amalie Carlsen, V. Porsgrund.
DAGMAR JACOBSEN: Sverre Severinsen, Smittestramveien 19, Drammen.
FRANCK DESMOND: Hardy O. Mosberg, Kreditbanken Halden.

- BORGHILD NORDLI: Dankert Jørgensen, Gunnar Bergveit 36, Narvik.
HANS SVENDBERG: Hardy O. Mosberg, Kreditbanken Halden.

- ALFHILD HOLMEN: S. W. Bjertnes, Tåsenveien 36, V. Aker.

- HILDA WERGEDAL: Jens Jarnes, Passebøk p. o. Sandvør.
RAKEL EDVARDSEN: Hans Hansen, Brydeløkken, Koppberg.

- B. og GUNHILD FINSTRØM: Anne Husås, Kviteisd, Telemark.

- Finnmark.
OSKAR GAMST, Breivikbota.
HENRIK EILERTSEN, «Betel», Stei- steines, Balsfjord.
DEMANDA EILERTSEN, Breivikbota.
ANDREAS MATTHESEN, V. Jakobs- KRISTIAN SKIPHERUD, Klstrand, Porsangerfjord.
DORTHEA KLEM: Tora Finnerud, Danvik, Dramm.

- Hjemneværende mis- sjonærer.
TOMINE EVENSTAD: Gartner M. Walde, Ibsensgt. 10, Bergen.
India: DAGMAR ENGSTRØM: O. Ekorernes, Jarvelen 11, Lille- ker.
PEDER EVENSTAD: Emma Hoel, Parkveien 6, Oslo.

- «Glommen» trykkeri, Sarpsborg

Kjære v... Fred!

Or... de... nes... gje...
Halle... vår tanke... noe av de... kommer fr... makt i hir... rikes her... munn og t... om hvilke... ham som f... oss ut fra... mørke. Ja... borgere.

David k... kunnngjøre... vedlige g... lighet og... også med... de hellige... kunne tek... samt for... velde.

Hvor u... kunne ha... tale om, d... er uten f... av jord... grenser, h... og som v... slutt rike... verdens... svinner, me for e...

Også l... bart å fo... lighet, og gjerning... mellom s... og vår e... til liv og... nensens å... flyter. H... tig å set... ting som... og stem... for sine... ren Isra...

Siste... vi to da... nen hv... med hu... hjelp u... det rik... Gud sa... samlet... formidd... begrave... grav, o... efter å... til ham... langt r... forstå... Unde... som ha... være m... til dem... Gud.